

foregaa hjemme eller paa en Sognedag som i Kirken og ved den almindelige Gudstjeneste. — De Præsterne tilkommende Høst dage bortfalde.

Forsaauidt disse Bestemmelser indeholde en Forandring i den hidtil gjældende Lovgivning, træde de først ved Vacance i Kraft efter Udløbet af Aaadensaaret.

§ 17.

De Embedsmænd, som ansættes med Løn efter nærværende Lov, ere pligtige til at underkaste sig de Forandringer i deres Embedsforretningers Omfang og Vækkaffenhed, som senere maatte blive bestemte, uden at det er fornødent, at nogen dertil sigtende Bestemmelse er optagen i deres Bestallinger.

§ 18.

Saa længe de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa Kjøbstadskaldene, kunne de ei heller gøres gjældende for de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadskald.

§ 19.

Efterhaanden som Pligten til at offere til Præsten efter § 16 bortfalder, ophører fra samme Tid tillige Offeringen til Skolelærerne i Pastoratet imod Erstatning til dem af Kommunen. Til den Ende have samtlige offernydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indsende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidentser, som Embedet har havt i de sidste 10 Aar. Den aarlige Gjennemsnitsindtægt i dette Tidrum vil i Reglen være den Afsløningssum, der skal træde istedetfor Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidentser; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, med Amtsraadets Samtykke fastsætte Afsløningssummen til et noget derfra afvigende Beløb. — Hvor Afsløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogensomhelst Gave i Penge eller Naturalier for de ham paahvilende firkellige Forretninger.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afsløsning af Offer og Accidentser til Skolelærerembedet finde Sted strax uden at afvente Ledighed i Præsteembedet.

§ 20.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1875, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1884—85. Den gjælder ikke for Færøerne og kommer ei heller til Anvendelse paa Præster, der ere ansatte som Seltpræster eller ved Klostre, Hospitaler, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger.

Mindretallet (Brix, Casse, Fjord, Gad og Olsen) formener, at det af Regjeringen indbragte Lovforslag indeholder saa mange og saa betydelige Forbedringer i Landsbypræsternes Lønningsforhold, at det ikke kan forsvares at slynge det til Side. Herved tilveiebringes ifkun en Stilling, under hvilken Sagens virkelige Fremme maa opfattes som udsat paa ubestemmelig Tid.

Derimod kunde Mindretallet uden Betænkning have gaaet ind paa forskellige Ændringer af Enkeltlederne i Lovforslaget. Nogle af Mindretallets Medlemmer vilde endogsaa anse visse Ændringer for Forbedringer. Naar man ikke bestomindre foreløbig aldeles afholder sig fra at forelægge saa-

danne til Thingets Afgjørelse, er det en ligefrem Følge af, at ethvert Forsøg i den Retning maa betragtes som unyttigt under den ved Flexallets Standpunkt givne Situation.

I Genhold hertil tilraader Mindretallet Thinget at vedtage Regjeringens Lovforslag i uforandret Stikkelse ved den forestaaende 2den Behandling.

Et andet Mindretal (Lermansen) fastholder sit tidligere Standpunkt i denne Sag (jfr. Betænkning over Forslag til Lov om Landsbypræsternes Lønning, trykt i Tillæg B. til Rigsdagstidenden for Samlingen 1870—71). Det staar for mig saaledes, at der maa være Mulighed for at opnaa Enighed mellem Parter, der i Grundtankerne ikke ere mere